

Рефлексивно-коригувальна складова готовності майбутніх правознавців до іншомовного спілкування включає не лише знання й уміння рефлексувати, але й поєднує зміст і форму. Майбутні правознавці аналізують та оцінюють власний рівень оволодіння нормами сучасних іноземних мов, термінологією та правилами її застосування, іншомовною лексикою, стилями ділового спілкування.

Отже, готовність майбутніх правознавців до іншомовного спілкування – це здатність взаємодіяти з іншою людиною з метою надання їй правничих послуг державною та іноземними мовами. У подальшому заслуговує уваги дослідження умов іншомовного середовища, сприятливих для професійної самореалізації правознавців.

Список використаних джерел

1. Дзевицька Л. С. Підготовка фахівців системи професійної юридичної освіти в закладі вищої освіти зі специфічними умовами навчання. *Правовий часопис Донбасу*. № 1 (70). 2020. С. 192-201.
2. Іншомовна підготовка працівників ОВС та фахівців із права : матеріали XI міжвуз. наук.-практ. інтернет-конф. (Київ, 23 квіт. 2021 р.) / [редкол.: В. В. Черней, С. С. Чернявський, І. І. Романов та ін.]. Київ : Нац. акад. внутр. справ, 2021. 128 с.

ВИКОРИСТАННЯ ВЕБРЕСУРСІВ У ФОРМУВАННІ ЦИФРОВИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ПЕДАГОГІВ

Хоменко Л. Г.

кандидат фізико-математичних наук, доцент, докторантка,
Полтавський національний педагогічний університет імені В.К.Короленка,
м. Полтава, Україна

У сучасну цифрову еру веб-ресурси стали невід'ємною частиною освіти. Їх використання є важливим елементом формування цифрових компетентностей педагогів. Це дає можливість освітянам знайомитися з новими інформаційними технологіями, отримувати актуальну інформацію про технологічні новинки і розвивати власні цифрові навички. Означення цифрової компетентності педагога може відрізнятися залежно від автора і контексту, в якому використовується термін [1]. Європейська комісія (2018) трактує цифрову компетентність як набір знань, умінь та настанов, що дає змогу педагогам ефективно застосовувати технології для підвищення якості навчання та освітнього процесу в цілому. Піккерінг і Хендерсон (2017) розуміють під цифровою компетентністю здатність педагога до використання цифрових технологій для покращення навчання та освітнього процесу. Річардсон і Вестгейт (2011) надають таке визначення: «Цифрова компетентність педагога полягає в здатності із застосуванням цифрових технологій створювати нові знання та уявлення про світ».

Існує значна кількість наукових досліджень, присвячених темі «Використання вебресурсів у формуванні цифрових компетентностей педагогів». Роботи О. Чередніченко присвячені застосуванню вебтехнологій у професійній підготовці майбутніх педагогів; С. Білецька у своїх наукових дослідженнях здійснювала аналіз використання вебресурсів та соціальних мереж для формування

цифрових компетентностей педагогів; уживання вебресурсів для підвищення рівня цифрової грамотності педагогів у системі післядипломної освіти досліджувала Н. Лапінська; проводила аналіз застосування вебресурсів та електронних підручників в освітньому процесі з метою формування цифрових компетентностей педагогів О. Білоус.

Кібер-ресурси – важливий фактор у формуванні цифрових компетентностей педагогів: надання доступу до інформації та матеріалів, що стосуються цифрових технологій та їх використання в навчанні, розвивання практичних навиків та вмій із застосування цифрових технологій. Реалізація відбувається за допомогою інтерактивних вправ, онлайн-ігор, платформ для співпраці й обміну ідеями з колегами, сайти з навчальними курсами, відеоуроки, вебінари, інструкції та поради щодо використання певних програм та інструментів [5].

У сучасну цифрову епоху вчителям важливо постійно вдосконалювати цифрові компетенції. Ці компетенції стосуються здатності ефективно застосовувати цифрові технології для покращення викладання і навчання. Освітняни мають широкі можливості використовувати різноманітні цифрові інструменти й платформи для покращення освітнього процесу, інструменти для відеоконференцій та інструменти для співпраці [4]. Наведемо приклади

1. Відкриті онлайн-курси (MOOCs) – це безкоштовні онлайн-курси, які можуть бути доступні через різноманітні веб-сайти, такі як Coursera, edX та Udemy. Ці курси можуть допомогти педагогам набути нових знань і вмій у галузі цифрових технологій, а також зрозуміти, як їх можна застосовувати в освітньому процесі.

2. Соціальні мережі – такі як Facebook, Twitter та LinkedIn, можуть бути корисними для педагогів у розповсюдженні інформації про нові цифрові інструменти і практики, а також для спілкування з колегами з усього світу та обміну досвідом. Освітняни можуть стежити за хеш-тегами, пов'язаними з їхньою предметною сферою чи інтересами, щоб бути в курсі актуальних новин і ресурсів.

3. Відеохости – такі як YouTube та Vimeo, можуть бути використані для пошуку навчальних відео і підручників із тем, пов'язаних із цифровими технологіями та їх застосуванням у навчальному процесі.

4. Освітні блоги – на блогах можна знайти багато корисної інформації про нові цифрові інструменти та методики їх використання в освітньому процесі. Деякі блоги, такі як TeachThought та Edutopia, спеціалізуються на освіті й технологіях.

5. Онлайн-форуми та спільноти: учителі можуть брати участь в онлайн-форумах і спільнотах, щоб навчатися в інших педагогів і ділитися власним досвідом. Це може допомогти їм бути в курсі останніх тенденцій і найкращих практик цифрової освіти.

6. Освітні вебсайти: існує багато освітніх вебсайтів, які пропонують безкоштовні ресурси, плани уроків і завдання, які вчителі можуть використовувати в класі. Ці веб-сайти також можуть надати ідеї щодо інтеграції цифрових інструментів і технологій у навчання.

7. Онлайн-платформи, які спеціалізуються на навчанні різних цифрових навичок і компетентностей, можуть бути корисні для педагогів у формуванні їхніх

власних цифрових навичок і засобів використання цифрових інструментів у освітньому процесі. Наприклад, Codecademy пропонує онлайн-курси з програмування та веб-розробки, а Khan Academy – з математики й інших дисциплін.

Аналіз наукової літератури показав, що використання вебресурсів у процесі професійної підготовки та навчання педагогів може сприяти формуванню цифрових компетентностей. Дослідження вказують на такі переваги використання вебресурсів, як: доступ до актуальної інформації та новітніх технологій; можливість використовувати онлайн-інструменти та ресурси для підвищення ефективності навчання; сприяння самостійному навчанню і розвитку вмінь пошуку, обробки та використання цифрової інформації; забезпечення інтерактивності та підвищення мотивації учнів за допомогою інтернет-ресурсів.

Дослідження також доводять, що застосування вебресурсів має свої виклики, такі як необхідність відбору якісних і достовірних ресурсів, а також навички використання цифрових технологій та захисту особистих даних. У цілому, аналіз літератури дає підстави свідчити про те, що онлайн-ресурси можуть бути корисним інструментом у формуванні цифрових компетентностей педагогів, але їх застосування має бути обґрунтованим та здійснюватися з дотриманням відповідних принципів.

Список використаних джерел

1. Alghamdi, R. The impact of using web-based resources on students' academic achievement: A meta-analysis. *Journal of Educational Technology Development and Exchange*. 2020. № 13 (1). P. 1-14.
2. Штрімайтіс О., Филипюк О., Нестерук Т. Використання інтеграційних технологій як запорука продуктивного освітнього процесу. *New pedagogical thought*. 2019. URL: <https://doi.org/10.37026/2520-6427-2019-100-4-65-68> (дата звернення: 17.03.2023).
3. Baydas, O., Goktas, Y., & Ozdamli, F. Pre-service teachers' perceptions of using Web 2.0 technologies: Wiki, blog, and forum. *Journal of Educational Technology & Society*. 2016. № 19 (1). P. 274-285.
4. Çetinkaya, L., & Yılmaz, O. The effect of web-based multimedia applications on pre-service teachers' technology acceptance and attitudes towards teaching. *Computers in Human Behavior*. 2020. № 110. P. 106385.
5. Khaddage, F., Lattemann, C., & Krogstie, J. (2016). Teachers' adoption of a web-based tool for collaborative lesson planning in higher education: A case study in Norway. *Computers in Human Behavior*. 2016. № 62. P. 435-447.

АНАЛІЗ ЗМІСТУ ПІДГОТОВКИ ВЧИТЕЛЯ ХІМІЇ В ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ КНР

Хоу Ісюань

здобувачка третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти,
Харківський національний педагогічний університет імені Г. С. Сковороди,
м. Харків, Україна